

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Mała forma rzeźbiarska	
SM/O/I/NST/B2.1b			Small sculptural form	
Język wykładowy		Jęz. polski		
Rok akademicki		2019/2020		
Kierunek w zakresie		Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna		
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		niestacjonarne		
Semestr / semestry		5, 6		
Przynależność do grupy zajęć		B2. Grupa zajęć kierunkowych – do wyboru		
Status przedmiotu		do wyboru		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	[h]	7 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	60 [h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Przedmiot związany z działalnością naukową w dyscyplinie: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		3 ECTS
	z uprawnieniami			... ECTS
	z dyscypliną	Sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		7 ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna		
Wymagania wstępne		Studenci kierunku		
Jednostka prowadząca		Katedra Mediów Cyfrowych i Struktur Przestrzennych		
Koordynator		dr Bożena Klimek-Kurkowska		
Osoby prowadzące		dr Bożena Klimek-Kurkowska, mgr Artur Wąsowicz		
Adres strony internetowej pjo		www.ws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		bklimek.ws@uthrad.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<p>Celem kształcenia jest rozwój wyobraźni i wrażliwości plastycznej związanej z umiejętnością kształtowania przestrzeni przy pomocy ćwiczeń rzeźbiarskich. Kolejnym celem jest poszukiwanie właściwej formy i skali w przykładowych realizacjach rzeźbiarskich w relacji do otaczającej przestrzeni wewnętrznej, zewnętrznej. Jak również zrozumienie i poszerzenie wiedzy, doświadczeń praktycznych, intelektualnych o następujące zagadnienia: forma otwarta, forma zamknięta, przestrzeń aktywna, przestrzeń nieaktywna. Ponadto kluczowym celem w kształceniu jest umiejętność wykorzystania przez studenta zdobytej wiedzy z zakresu praktycznego budowania, konstruowania i komponowania przestrzeni w projektowaniu małej formy rzeźbiarskiej. Szczególny nacisk położony jest na realizację form mający potencjał intermedialny, interdyscyplinarny.</p>
Treści programowe:	<p>Zajęcia odbywają się w pracowni rzeźby i obejmują swoim zakresem zagadnienia teoretycznego i praktycznego postępowania w wypełnianiu zadań rzeźbiarskich. W formie dyskusji, rozmów i pogadek prezentowane są problemy dotyczące techniki pracy, materiałów używanych w realizacjach rzeźbiarskich oraz tematów zadań przeznaczonych do wykonania. Na zajęciach poruszane są klasyczne problemy dotyczą umiejętności konstruowania bryły jako formy określającej ogólny charakter modelowanego obiektu. Zagadnienia związane z określaniem proporcji, kierunków i skali modelowanych obiektów oraz rodzajem i znaczeniem faktur.</p> <p>Realizowane tematy obejmują między innymi:</p> <p>Ćwiczenia wprowadzające (praca w glinie)</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzina form geometrycznych, technicznych, ostrych, kanciastych oraz przyjaznych miękkich, biologicznych, łagodnych. - Wykonanie kompozycji z koniecznością ingerencji modelowanych obiektów w płaszczyznę podstawy - martwa natura w płaskorzeźbie – zaznaczenie planów w realizowanej kompozycji płaskiej. <p>W kompozycjach przestrzennych problemy budowania bryły narastają kolejno podnosząc stopień trudności. np.</p> <ul style="list-style-type: none"> - sześcián o podstawie około 10, 12 cm podzielić na kilka dowolnych elementów i zbudować z nich możliwie najciekawszą, nową jakościowo kompozycję - studium natury – worek wypełniony sytkim tworzywem, obserwacja napięcia formy - kompozycja przestrzenna - obiekt „małej formy rzeźbiarskiej przeznaczony do wykonania animacji”. - studium postaci siedzącej (wys. około 30 cm) , obserwacja ogólnej formy, kierunków i proporcji - wykonanie z różnych materiałów w niewielkiej skali formy rzeźbiarskiej <p>Temat obowiązkowy (animacja ruchu)</p> <p>Trzyetapowe ćwiczenie: hasła, np.: Imperium, Dom, Wojownik,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1- wykonanie rysunku realistycznego np.: postaci w ruchu 2-przekształcenie realistycznego rysunku w abstrakcyjny poprzez eliminację literackości i uczynienie dominanty z maksymalnie uproszczonej formy. 3- wymodelowanie w glinie (na podstawie przekształconego rysunku) abstrakcyjnego obiektu – małej formy rzeźbiarskiej. <p>- Ćwiczenia związane z poznaniem podstaw technologii warsztatu ceramicznego .</p> <p>-Tematy nadobowiązkowe</p> <p>Projekt kompozycji wieloelementowej w oparciu o wykonanie geometrycznego modułu powielanego metodą wycisku z form gipsowych mało -formatowych lub dużo – formatowych.</p> <p>Etapy realizacji ćwiczenia</p> <p>Modelowanie w glinie-odlew gipsowy – wyciskanie elementów kompozycji w glinie ceramicznej – suszenie – pierwszy wypał w piecu – szkliwienie – drugi wypał</p> <p>- Temat dla zainteresowanych.:</p> <p>Wykonanie miniatuury rzeźbiarskiej w glinie ceramicznej (rzeźba pełna wys. około 25 -30 cm)</p> <p>Wykonanie kafla w glinie szamotowej o wymiarach 15x15cm z możliwością użycia szkliw i tlenków. W zakres ćwiczenia wchodzi wykonanie projektów, szkiców rysunkowych i rzeźbiarskich ujmujący problematykę</p>

	technologiczną, koncepcyjną.
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<p>– metody podające (wykład informacyjny),</p> <p>– metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna),</p> <p>– metody eksponujące (film, pokaz, katalog i wystaw, albumy z dziedziny sztuk plastycznych),</p> <p>– metody praktyczne (pokaz, ćwiczenia warsztatowe, realizacja prac rzeźbiarskich)</p> <p>Nauczanie w zakresie kreacji indywidualnej wizji przy pomocy określonych zagadnień plastycznych: proporcja - dysproporcja, podobieństwo –różnica, abstrakcja – studium z natury, opis literacki, liryczny, geometryczny-(wykład informacyjny, ćwiczenia warsztatowe) Poszczególne zagadnienia plastyczne i technologiczne omawiane są na forum grupy lub przy jednostkowej korekcie ze studentem. Zaproponowane tematy zajęć i wykorzystywanie wybranych materiałów plastycznych w procesie dydaktycznym pozwalają zaznaczyć najważniejsze zagadnienia estetyczne, technologiczne występujące w małej formie rzeźbiarskiej. Wszystkie tematy ćwiczeń są zaliczane na podstawie przyjętych kryteriów :</p> <p>-zaangażowanie, - pomysłowość, - umiejętności technologiczne, świadomość użycia środków plastycznych w celu uzyskania ostatecznego efektu plastycznego, umiejętność pracy w grupie. W osiągnięciu wysokich efektów dydaktycznych pomaga odpowiednie wyposażenie pracowni np.: w piec ceramiczne, walcarki do gliny, gipsowe formy do ceramiki, kawalety, tocarki, gips formierski ceramiczny, budowlany, glinę, szkliwa.</p> <p>Organizowane wycieczki do galerii oraz uczestnictwo w spotkaniach z artystami organizowanych przez instytucje zajmujące się rozwojem kultury i oświaty, to ważny element wykorzystywany w procesie kształtowania się świadomości artystycznej studentów.</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów kształcenia</p> <p>określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p> <p>Ćwiczenia kończą się prezentacją zrealizowanych prac, omówieniem ich i wystawieniem oceny. Częstkowe oceny wystawione po zakończeniu każdego zadania stanowią jeden z podstawowych składników zaliczenia semestru i uzyskania końcowej oceny pracy studenta.</p> <p>Zaliczenie odbywa się na podstawie aktywności i obecności studenta na zajęciach oraz sumy częściowych ocen semestralnych. Kryteria oceny, terminy oraz forma zaliczenia podane są do wiadomości studentów na początku semestru.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna i rozumie problematykę powiązań i zależności wynikających między teoretycznymi i praktycznymi elementami programu kształcenia z zakresu małej formy rzeźbiarskiej.	K_WG01	Pracownia artystyczna wykład	zaliczenie	Wykład, dyskusja, pytania otwarte, pytania zamknięte, praktyczna realizacja zadania
W2	Zna i rozumie zagadnienia związane z wykorzystywaniem środków ekspresji i umiejętności warsztatowych w zakresie rzeźby na poziomie ogólnym.	K_WG02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wypowiedź ustna , praktyczna realizacja zadania
U1	Potrafi tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne w realizacjach małej formy rzeźbiarskiej.	K_UW01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta i analiza wykonanego zadania
U2	Potrafi w świadomy sposób wykorzystywać swoją wyobraźnię, intuicję i emocjonalność w obszarze ekspresji artystycznej.	K_UW02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta i analiza werbalna i praktyczna wykonywanego zadania

U3	Potrafi wykorzystać umiejętności warsztatowe niezbędne do wykonywania dzieła plastycznego związanego z rzeźbą oraz stosować efektywne techniki ćwiczenia tych umiejętności, umożliwiające ciągły ich rozwój przez samodzielną pracę.	K_UW03	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta, analiza wykonanego zadania
U4	Potrafi podejmować decyzje odnośnie projektowania i realizacji własnych prac artystycznych w wybranej przez siebie specjalności.	K_UW04	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wypowiedź ustna, korekta własna
K1	Jest gotów do efektywnego wykorzystywania wyobraźni, intuicji, zdolności twórczego myślenia oraz kontrolowania swoich zachowań w warunkach związanych z publicznymi prezentacjami.	K_KK01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wystąpienie na forum grupy, omówienie zrealizowanego zadania
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: np.: K_WG01+++, K_WG02++, K_UW01++, K_UW02++, K_UW03++, K_UW04++, K_KK01+++					

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe					
Literatura podstawowa:					
1. Szmid B., „Ład przestrzeni”, Warszawa 1965.					
2. Osęka A., „Współczesna rzeźba polska”, Warszawa 1977.					
3. Zagrodzki J. , „Katarzyna Kobro i kompozycja przestrzeni”, Warszawa 1984.					
4. Biuletyn CRP Orońsko					
5. Rocznik „Rzeźba polska” t XI: Rzeźba – „, Architektura Wzajemne relacje i strategię” CRP Orońsko 2005					
6. Adam Kotula,Piotr Krakowski „Rzeźba współczesna” Warszawa 1980					
7. Maria Pajek,” Katalog rzeźb, obiektów przestrzennych i medali z kolekcji CRP w Orońsk, Orońsku 2013					
8. Marta Smolińska „Puls Sztuki” Poznań 2010					
9. Rocznik Wydziału Sztuki UTH w Radomiu „Arteria” nr 11/2013					
10. Orońsko kwartalnik rzeźby 4(53)2003					
11. Sławomir Brzoska „Rok wędrującego życia” UA Poznań 2017					
12.Jarosław Kozakiewicz „Subiektywne mikrokosmologie” Warszawa 2017					
Literatura uzupełniająca:					
Pismo artystyczne „Format” 76-77					
Maciej Jurkowski +8848 – 414 album retrospektywny, Kraków 2012					
Strony internetowe dotyczące rzeźby					
Albumy sztuk plastycznych związanych z rzeźbą ,					
Katalogi wystaw, Projekcje multimedialne.					

Naład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ...? wykładach	X	X	... [h]
Samodzielne studiowanie tematyki ... wykładów	X	[h]	X
Udział w ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych	X	X	60[h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	X	90 [h]	X
Udział w konsultacjach	20 [h]	X	X
Przygotowanie do zaliczenia / egzaminu	X	10 [h]	X
Udział w egzaminie / zaliczeniu	5 [h]	X	[h]
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 [h]/ 1 ECTS	100 [h]/ 4 ECTS	60 [h]/ 2 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	7 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi